

ЗВ'ЯЗОК НАУКОВИХ ПОКОЛІНЬ

УДК 343.431: 343.985

DOI: 10.31733/2078-3566-2019-4-271-276

Телійчук В. Г. ©
кандидат
юридичних наук,
доцент
(Дніпропетровський
державний
університет
внутрішніх справ)

Пристапа Д. В. ©
курсант
(Дніпропетровський
державний
університет
внутрішніх справ)

ЩОДО ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ ПІДРОЗДІЛАМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ РОЗБОЯМ

У статті розглянуто роль запобігання розбоям у діяльності підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України, заходи протидії розбоям. Проаналізувавши погляди вітчизняних і зарубіжних учених доведено, що розбої вважаються одними з найпоширеніших корисливо-насильницьких злочинів, які були і є найбільш небезпечними у вищевказаній групі злочинів, оскільки потребують певної підготовки. Уточнено сутність, напрями виявлення та запобігання розбоям. Визначено умови та причини вчинення розбоїв, вибір найбільш оптимальних та дієвих заходів загальної та індивідуальної профілактики розбоїв. Запропоновано систему заходів щодо встановлення осіб, які вчинили розбої.

Ключові слова: розбій, корисливо-насильницький злочин, кримінальна поліція, протидія, напрями запобігання, виявлення, карний розшук.

Постановка проблеми. У Конституції України зазначено, що людина, її життя, здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Право приватної власності є непорушним, і ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності (ст. 41 Конституції України) [1]. Корисливо-насильницькі злочини посягають на ті основні аспекти, які гарантуються державою, та які охороняються законами. Найбільш поширеними злочинами цієї категорії є розбої.

У період 2014–2019 років значно збільшилася кількість розбійних нападів через складну ситуацію на Сході України. Зокрема, у 2018 році було зареєстровано 1 869 розбійних нападів, а у 2019 році – 2 247 [2]. Вчинення такого виду злочинів завжди викликає підвищену увагу та резонанс у державі, адже саме за рівнем розповсюдженості цих суспільно-небезпечних діянь громадяни здебільшого оцінюють стан правопорядку та рівень особистої безпеки в районі, місті, державі загалом. У час прогресивних технологій та соціально-економічних умов життя суспільства постійно змінюється. І злочинність також не стоїть на місці, рухаючись на крок вперед порівняно зі способами запобігання їй. Негативні зміни у вигляді підвищеної кількості злочинних проявів зумовлюються не лише дією традиційних причин та умов, а й такими явищами, як економічна нестабільність, поши-

© Телійчук В. Г., 2019
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-0372-6515>
vikol_grigor@ukr.net

© Приступа Д. В., 2019
vikol_grigor@ukr.net

рення у суспільстві правового нігілізму, незадоволення населення результатами реформ у соціально-економічній сфері, слабкість правоохоронної системи тощо. Дія цих факторів посилюється також умовами гібридної війни і, як наслідок, неконтрольованим обігом вогнепальної зброї та вибухових пристроїв на території держави. Такі злочини набули іншого характеру, мети та умислу. Зазначене свідчить про особливу небезпечність розбоїв, що зумовлює необхідність удосконалення наявних та розробки нових ефективних методик протидії, які б сприяли подоланню об'єктивних та суб'єктивних труднощів у діяльності підрозділів Національної поліції. Лише після інформаційно-аналітичного дослідження можливо розробити систему ефективних заходів запобігання зазначеним злочинним діянням.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Проблеми запобігання злочинів були розглянуті в працях фахівців у галузі кримінального права, кримінології, кримінального процесу, криміналістики, оперативно-розшукової діяльності, як-от: А. П. Закалюк, А. Ф. Зелінський, М. Г. Колодяжний, О. Є. Користін, В. М. Кудрявцев, Н. В. Кулакова, О. Г. Кулик, Л. В. Ленська, В. А. Мисливий, С. В. Нікітенко, Д. В. Петров, В. І. Осадчий, Д. В. Рівман, В. В. Тіщенко, Г. В. Федотова, В. І. Шакур, С. В. Албул, К. В. Антонов, М. П. Водько, В. О. Глушков, Е. О. Дідоренко, О. Ф. Долженков, В. П. Захаров, О. В. Кириченко, А. М. Кислий, О. О. Юхно, І. П. Козаченко, Я. Ю. Кондратьєв, Д. Й. Никифорчук, Ю. Ю. Орлов, М. А. Погорецький, О. О. Подобний, Є. Д. Скулиш, М. В. Стащак, В. В. Шендрик, І. Р. Шинкаренко, І. Ф. Хараберюш та інші. Окремі теоретико-прикладні аспекти протидії розбоям оперативними підрозділами Національної поліції (органів внутрішніх справ), у тому числі з проникненням у житло, досліджувалися у працях В. М. Атмажитова, О. М. Бандурки, В. Г. Боброва, О. С. Вандишева, Д. В. Гребельського, В. А. Кузнецова, В. Г. Камиша, П. К. Кривошеїна, В. І. Грачова, В. А. Лукашова, О. А. Гапона, О. Ф. Долженкова, І. П. Козаченка, С. С. Овчинського, О. П. Снігерьова, Б. І. Бараненка, В. Г. Боброва, Г. М. Бірюкова, Я. Ю. Кондратьєва, Д. Й. Никифорчука, В. В. Матвійчука, В. Л. Регульського, О. І. Чулкової, В. В. Шувалова, Г. О. Черного, А. В. Єфремова, В. О. Сілюкова та інших дослідників. Незважаючи на вагомий внесок науковців у розробку зазначеної проблематики, питання оперативно-розшукового запобігання розбійним нападам підрозділами кримінальної поліції у системі протидії злочинності є недостатньо розробленими.

Метою статті є визначення основних напрямів протидії підрозділами кримінальної поліції розбоям.

Виклад основного матеріалу. Протидія злочинності, насамперед розбоям, на сьогодні є досить актуальною проблемою, яка вийшла за межі національних кордонів і перетворилася на одну з найскладніших та найнебезпечніших серед таких, що постали перед світовою спільнотою. Незважаючи на те, що органи кримінальної поліції значну увагу приділяють саме протидії розбоям, кримінальна ситуація в країні залишається складною.

В умовах побудови сучасної правової держави першочергового значення набувають проблеми захисту її громадян від злочинних посягань, а також протидії спробам криміналізації суспільства, нейтралізації негативних соціальних тенденцій. У цьому контексті особливо актуальними є питання стримування і обмеження злочинності [3], в тому числі за допомогою більш ефективної та якісної протидії розбоям.

Протидія розбоям є складовою протидії злочинності. Протидія злочинності – це діяльність держави, яка спрямована на напрацювання стратегії реакції суспільства на злочинність (загальносоціальний рівень) та профілактику злочинів, виявлення та запобігання (припинення) злочинним діям, реагування на вчинений злочин кримінально-правовими засобами (притягнення винних до кримінальної відповідальності) (спеціальний рівень). Однією зі складових спеціальної протидії розбійним нападам є оперативно-розшукова протидія [4, с. 200].

В умовах побудови сучасної правової держави проблеми захисту її громадян від злочинних посягань, а також протидії спробам криміналізації суспільства, нейтралізації негативних соціальних тенденцій набувають першочергового значення. Особливо гострим у цьому контексті є питання оперативно-розшукової протидії розбоям, запобігання цим злочинам та іншим правопорушенням, профілактичної роботи з населенням. Нині констатуємо відсутність серйозних успіхів у справі протидії організованій злочинності, що не може в остаточному підсумку привести до корінного зламу негативних тенденцій і якіс-

ній зміні кримінологічної обстановки. Таке становище є наслідком: відставання правової бази від потреб правоохоронної практики; недоліків у діяльності правоохоронних і контрольно-наглядових органів, насамперед їхньої роз'єднаності, відтоку професійних кадрів, нерозв'язаності проблем матеріально-технічного і фінансового забезпечення; складної криміногенної ситуації в регіоні; руйнування системи профілактики злочинів; відсутності взаємодії між інститутами державної влади і громадянського суспільства [5, с. 90].

У теорії оперативно-розшукової діяльності (ОРД) більшістю вчених прийнято визначати, що суб'єкт ОРД – це спеціально уповноважений орган або підрозділ, що, відповідно до визначеного законодавцем функціонального призначення, реалізовує комплексні повноваження щодо застосування спеціальних сил та засобів ОРД з пошуку і фіксації фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, розвідувально-підкривну діяльність спеціальних служб іноземних держав та організацій з метою припинення правопорушень та в інтересах кримінального судочинства, а також отримання інформації в інтересах безпеки громадян, суспільства і держави [6].

Серед суб'єктів Національної поліції оперативно-розшукову протидію розбоям відповідно до функцій підрозділів поліції можуть здійснювати лише підрозділи кримінальної та спеціальної поліції. Слід погодитися з позицією О. В. Кириченка [7], що кримінальна поліція виконує надзвичайно широкий спектр правоохоронних функцій, серед яких можна назвати такі: здійснення захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, виявлення та запобігання розбоям; встановлення та викриття осіб, які готують або вчинили розбої; здійснення комплексу заходів щодо виявлення та документування осіб, які займаються злочинною діяльністю; протидія незаконному обігу вогнепальної зброї, бойових припасів та вибухових речовин; виявлення та запобігання розбоям, вчиненим неповнолітніми; запобігання виникненню організованих злочинних угруповань, встановленню ними корумпованих зв'язків з державними службовцями та посадовими особами, втягненню їх у злочинну діяльність; протидія транснаціональній злочинності тощо. Основними суб'єктами оперативно-розшукової протидії розбоям є підрозділи карного розшуку. Зокрема, до функцій підрозділів карного розшуку належать попередження, виявлення і розкриття розбоїв, а також виявлення, припинення та розкриття розбоїв, вчинених учасниками організованих груп, злочинних організацій, бандитських формувань.

Починаючи з моменту відновлення незалежності України, у 1991 році та по цей час, країна знаходиться під великим впливом держав, змістом діяльності яких є розбудова імперії через різні форми агресії. Для протидії цій агресії залучаються органи Національної поліції. Поняття взаємодії Національної поліції та населення під час виконання нею обов'язків із забезпечення публічної безпеки та порядку визначені чинним законодавством України як ключові та такі, що мають зумовлювати успішну діяльність поліцейських органів та підрозділів.

Для визначення причин та умов вчинення розбоїв, планування службової діяльності органів і підрозділів поліції здійснюється з урахуванням специфіки регіону та проблем територіальних громад, а рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції [8]. Розбої – особливий вид корисливо-насилювальних злочинів, що має своє кількісне вираження, визначені тимчасові і просторові межі. Ці характеристики впливають на організацію і тактику діяльності спеціалізованих підрозділів служби карного розшуку і керування ними під час протидії.

Особам, які вчиняють розбої, притаманні цинізм, зухвалий і нахабний характер злочинних дій. Такі злочини зазвичай вчиняються в присутності очевидців у парках, на вокзалах, у громадському транспорті, кафе та інших громадських місцях. Злочинці розраховують, що очевидці не перешкоджатимуть злочинові, боячись наразитися на напад. Вчиняючи розбій, злочинці враховують певні обставини (місце події, риси, властиві особі потерпілого, характер майна, яким передбачається заволодіти) і визначають спосіб, час, знаряддя і засоби, які можуть бути використані під час нападу [9].

У комплексі заходів протидії розбоям вирішального значення набуває запобігання цих злочинів. Запобігання розбоїв досягається в результаті проведення: загальних профілактичних заходів, спрямованих на виявлення й усунення причин цих злочинів і умов, що

сприяють їх вчиненню; індивідуальних профілактичних заходів відносно осіб, від яких можна очікувати вчинення розбоїв; пошукових й інших заходів, що перешкоджають вчиненню розбоїв, які готуються та замислюються, а також припинення замахів на ці злочини. У теорії та практиці оперативно-розшукової діяльності підрозділів кримінальної поліції попередження злочинності розглядається як широкий комплекс взаємопов'язаних заходів, які здійснюються державними органами та громадськістю. Вони організують попереджувальну роботу переважно не лише на соціальному рівні. Специфіка таких заходів полягає у їх спеціальному призначенні та цілеспрямованості на усунення конкретних криміногенних факторів. Загалом, під попередженням злочинності розуміють такі заходи, що безпосередньо спрямовані на виявлення й усунення причин та умов вчинення злочинів, запобігання їм та припинення [10, с. 20–21].

Попередження розбоїв, що вчиняються організованими злочинними групами, передбачає дію на її членів за допомогою негласних сил, засобів і методів з моменту здійснення підготовчих дій і до закінчення злочину. Основна мета цієї дії – припинення розбою, тобто виявлення усіх обставин вчинення злочину, усіх його учасників і їх конкретної ролі в злочинній діяльності, виявлення причин та умов, які сприяють формуванню групи і здійсненню нею розбоїв.

Основним елементом запобігання розбоям, які вчиняються організованими злочинними групами, є оперативно-розшукова профілактика. Вона має три рівні: вирішення великих соціальних, економічних та інших життєвих проблем, що гарантує безпосередній планомірний вплив на усі вияви антигромадської поведінки; здійснення впливу на конкретні соціальні групи, в яких відбуваються негативні явища, зокрема оперативне усунення різних недоліків, виявлених у житті колективу (соціальної групи); індивідуальна профілактична робота – позитивне заміщення системи ціннісних орієнтирів особи, поведінка якої заслуговує на особливу увагу.

Важливу роль у попередженні розбоїв відіграє виявлення та перевірка осіб із антигромадськими поглядами, способом життя та протиправною поведінкою. Індивідуальна профілактична робота цілком залежить від своєчасного та чіткого встановлення особи, від якої, судячи з її минулої антигромадської поведінки, можна очікувати вчинення розбою [10, с. 29].

Своєчасне встановлення особи, яка вчинила розбій, вжиття невідкладних заходів щодо її затримання та доставляння до органу досудового розслідування є надважливим завданням, що стало предметом ґрунтовного вивчення як у теорії криміналістики, так і в теорії ОРД. Актуальність проблеми встановлення особи, яка вчинила розбій, не викликає заперечення, оскільки суспільство і окремих громадян завжди хвилювало питання щодо викриття й покарання осіб, які вчинили розбій, грабежі, убивства з корисливих мотивів, здійснювали напади на громадян у складі банди і т. ін.

З метою підвищення рівня організації роботи підрозділами кримінальної поліції по встановленню осіб, що вчинили розбій, необхідно вдосконалити взаємодію слідчих та оперативних працівників і визначити напрями її вдосконалення. Для того щоб розібратися в цьому, важливо зрозуміти саме поняття «вдосконалення». Цей термін тлумачиться як зміна у чомусь у бік поліпшення, робити кращим, досконалішим, більш задовільним тощо.

Моніторинг в режимі реального часу оновлень у соціальних медіа дозволяє правоохоронним органам одержати потрібну інформацію про вчинені або заплановані злочини. Володіння цією інформацією дозволяє встановити осіб, які готують чи вчиняють кримінальні правопорушення та, якщо є можливість, припинити їхню протиправну діяльність [11].

Висновки. З метою удосконалення діяльності оперативних підрозділів кримінальної поліції щодо протидії розглянутим злочинам, можемо запропонувати систему заходів щодо встановлення осіб, які вчинили розбій. Вона включає в себе такі групи заходів: заходи, які забезпечують отримання первісної інформації про розбій, з метою визначення напрямів оперативного пошуку злочинців; заходи, пов'язані з переслідуванням і затриманням злочинців за «гарячими слідами», а також в місцях їх можливого перебування або появи; заходи, пов'язані з використанням системи оперативної інформації; заходи (пов'язані з використанням обліків НПУ), спрямовані на виявлення і перевірку осіб, причетних до вчинення розбою; розвідувальні заходи в місцях концентрації кримінального елемента та можливого збуту викраденого майна.

Список використаних джерел

1. Конституція України : офіц. текст. Київ: КМ, 2013. 96 с.
2. Статистична інформація – Генеральна прокуратура України. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>.
3. Ганжа О. О. Науковий генезис проблеми протидії оперативними підрозділами ОВС України діяльності організованих груп, які готують вчинення крадіжок із квартир громадян. *Право і Безпека*. 2013. № 3. С. 65–68. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2013_3_14.
4. Кириченко О. В., Шевченко О. А. Оперативно-розшукова профілактика злочинів як вид діяльності ОВС України / О. В. Кириченко, О. А. Шевченко. *Вісник запорізького юридичного інституту Дніпроп. держ. ун-ту внутр. справ*. 2009. № 2. С. 199–206.
5. Телійчук В. Г. Нормативно-правові акти підзаконного характеру як складова частина нормативного регулювання оперативно-розшукової протидії грабежам і розбійним нападам. *Актуальні питання оперативно-розшукової протидії злочинам : матеріали наук.-практ. семінару* (Дніпро, 25 травня 2017 р.). Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. С. 87–91.
6. Шахова К. В. Класифікація суб'єктів оперативно-розшукової протидії злочинам. URL: <https://forumprava.pp.ua/files/435-440-2017-5-68-.pdf>.
7. Кириченко О. В. Кримінальна поліція як суб'єкт оперативно-розшукової протидії злочинам проти громадської безпеки. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/opac/search.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nvdduvs%5F2015%5F4%5F35%2Epdf.
8. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. №580-VIII. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/580-19>.
9. Криміналістична характеристика грабежів і розбійних нападів. URL: <http://uport.inf.ua/271-kriminalisticheskaya-harakteristika-57323.html>.
10. Телійчук В. Г., Никифорчук Д. Й., Сиченко О. М. Попередження та розкриття розбійних нападів на квартири громадян : практич. посіб. Кіровоград, 2009. 185 с.
11. Васильчук В. І. Деякі шляхи удосконалення законодавства України про оперативно-розшукову діяльність в умовах реалізації нового КПК: Актуальні проблеми розслідування злочинів за новим КПК України : зб. наук. пр. за матеріалами Всеукр. наук.-практ. конф. Київ, 2013. С.192–193.

Надійшла до друку 27.11.2019

References

1. Konstytutsiya Ukrayiny [Constitution of Ukraine] : ofits. tekst. Kyiv: КМ, 2013. 96 s.
2. Statystychna informatsiya – Heneral'na prokuratura Ukrayiny. [Statistical information - Prosecutor General's Office of Ukraine]. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>.
3. Hanzha, O. O. (2013) Naukovyyu henezys problemy protydyiyi operatyvnymy pidrozdi-lamy OVS Ukrayiny diyal'nosti orhanizovanykh hrup, yaki hotuyut' vchynennya kradizhok iz kvar-tyr hromadyan. Pravo i Bezpeka. № 3. [The scientific genesis of the problem of counteracting the operative units of the police department of Ukraine of the activities of organized groups preparing to commit theft from citizens' apartments. Law and Security. 2013. № 3]. S. 65-68. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2013_3_14 [in Ukr.].
4. Kyrychenko, O. V., & Shevchenko, O. A. (2009) Operatyvno-rozshukova profilaktyka zlo-chyniv yak vyd diyal'nosti OVS Ukrayiny [Operative-investigative prevention of crimes as a type of activity of the police of Ukraine] / O.V. Kyrychenko, O.A. Shevchenko // Visnyk zaporiz'koho yurydychnoho instytutu Dnipropetrovs'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav. №2 – s.199-206 [in Ukr.].
5. Teliychuk, V. H. (2017) Normatyvno-pravovi akty pidzakonnogo kharakteru yak skla-dova chastyna normatyvnoho rehulyuvannya operatyvno-rozshukovoyi protydyiyi hrabezham i roz-biynym napadam [Regulations of a by-law nature as an integral part of the normative regulation of operative-search counteracting robberies and robberies]. Aktual'ni pytannya operatyvno-rozshuko-voyi protydyiyi zlochynam: materialy nauk.-prakt. seminaru (Dnipro, 25 travnya 2017r.) – Dnipro: Dniprop. Derzh. un-t vnutr. sprav. – s.87-91. [in Ukr.].
6. Shakhova, K. V. Klasyfikatsiya sub'yektiv operatyvno-rozshukovoyi protydyiyi zlochynam. [Classification of subjects of operational investigative counteraction to crimes]. URL: <https://forumprava.pp.ua/files/435-440-2017-5-68-.pdf>

7. Kyrychenko, O. V. Kryminal'na politsiya yak sub"yekt operatyvno-rozshukovoyi protydyi zlochynam proty hromads'koyi bezpeky. [Criminal police as a subject of operative-search counteraction to crimes against public safety]. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/opac/search.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nvdduvs_2015_4_35.pdf

8. Pro Natsional'nu politsiyu [Про Національну поліцію] : Zakon Ukrayiny vid 02.07.2015 №580-VIII: Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrayiny»: Verkhovna Rada Ukrayiny. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/580-19>.

9. Kryminalistychna kharakterystyka hrabezhiv i rozbiynykh napadiv. [Forensic characteristics of robberies and robberies]. URL: <http://yport.inf.ua/271-kriminalisticheskaya-harakteristika-57323.html>.

10. Teliychuk, V. H., & Nykyforchuk, D. Y., & Sychenko, O.M. (2009) Poperedzhennya ta rozkryttya rozbiynykh napadiv na kvartyry hromadyan [Prevention and disclosure of robberies on apartments of citizens] : prakt. posib. Kirovohrad, 185s. [in Ukr.].

11. Vasylichuk, V. I. (2013) Deyaki shlyakhy udoskonalennya zakonodavstva Ukrayiny pro operatyvno-rozshukovu diyal'nist' v umovakh realizatsiyi novoho KPK: Aktual'ni problemy rozsliduvannya zlochyniv za novym KPK Ukrayiny [Some Ways to Improve the Legislation of Ukraine on Investigation and Investigation Activities in the Conditions of Implementation of the New CPC: Actual Problems of Investigation of Crimes under the New CPC of Ukraine] : zb. naukovykh prats' za materialamy Vseukr. nauk-prakt. konf., Kyiv, S.192-193. [in Ukr.].

SUMMARY

Teliychuk V.H., Prystupa D.V. Issues of combatting robberies by criminal police units.

The article deals with the role of preventing robberies in the activities of criminal police units of the National Police of Ukraine, measures to counter robberies. Analyzing the views of domestic and foreign scientists, it is proved that robberies are considered to be one of the most common self-violent crimes, which were and are the most dangerous in the above group of crimes, since it requires some training. The essence, directions of detection and prevention of robberies are specified. The conditions and reasons for committing the robberies, the choice of the most optimal and effective measures of general and individual prevention of robberies are determined. It is determined that one of the components of special counteraction to robberies is operative-search counteraction. It is proved that among the subjects of the National Police, only criminal and special police units can carry out operative-investigative robbery according to the functions of police units. The main subjects of counter-search robbery are the criminal investigation units.

Attention is drawn to the fact that in order to determine the causes and conditions of the robbery, planning the service activities of police bodies and units, it is carried out taking into account the specificity of the region and problems of territorial communities, and the level of public trust in the police is the main criterion for evaluating the effectiveness of the activities of police bodies and units. Robberies have been identified, among which the prevention of these crimes is crucial. Prevention of robberies is achieved as a result of: general preventive measures aimed at identifying and eliminating the causes of these crimes and conditions conducive to their commission; individual preventive measures against persons who may be expected to commit robberies; search and other measures that prevent the commission of robberies that are being prepared and conceived, and the termination of attempts to commit these crimes. A system of measures to identify the perpetrators of the robbery has been proposed.

Keywords: robbery, self-aggrandizing crime, criminal police, counteraction, directions of prevention, detection, criminal investigation.